

योएलचे पुस्तक आणि लाओदिसीय सातव्या-दिवशी अँडव्हेंटिस्ट मंडळी - क्रमांक त्रेचाळीस

Jeff Pippenger
2026-02-09

क्रमांक त्रेचाळीस

ऐंशी मानवी याजक आणि दैवी महायाजक यांच्या संयोगाचे प्रतीक म्हणजे “81” हा अंक होय; आणि याच ठिकाणी आपल्याला *Early Writings* या पुस्तकात मिलरचे स्वप्न आढळते. प्रकटीकरण “81” मध्ये आपण पाहतो की अगदी शेवटचा शिक्का काढून टाकला जातो तेव्हा अर्ध्या तासासाठी स्वर्गात शांतता असते. हबक्कूक 2:20 मध्ये असे म्हटले आहे की प्रभू आपल्या पवित्र मंदिरात असताना संपूर्ण पृथ्वीने शांत राहावे.

आणि त्याने सातवी मोहोर उघडली तेव्हा स्वर्गात सुमारे अर्धा तास शांतता पसरली. प्रकटीकरण 8:1.

सातव्या मुद्रेचे काढून टाकणे तीस दिवसांत घडते, कारण ती अंतिम मुद्रा आहे. 31 डिसेंबर, 2023 रोजी येहेज्केलाच्या हाडांनी पुनरुत्थानाची प्रक्रिया सुरू केली. त्यानंतर ख्रिस्ताने चाळीस दिवस शिकवू लागला. त्या तारखेनं 18 जुलै, 2020 च्या निराशेनंतरच्या 1,260 दिवसांचा शेवट चिन्हित केला, आणि प्रकटीकरण अध्याय अकरामध्ये योहान आपल्याला कळवितो की आपण मंदिराचे मापन करावयाचे आहे, परंतु अंगण वगळावयाचे आहे. अंगण विखुरणाच्या शेवटी समाप्त होते, कारण योहान आपल्याला कळवितो की 1,260 परराष्ट्रीयाना दिलेले आहेत, जे अंगण आहेत. मापन करताना, तो इतिहास वगळावयाचा आहे.

जेव्हा मिलर जागा होतो आणि त्याला मळकट वस्त्रांचा मनुष्य दिसतो, तेव्हा खोली रिकामी असते; आणि तो आपला आवाज उंचावतो तेव्हाही, मिलर अजूनही अरण्यातच असतो. पुनरुत्थानाच्या इतिहासापासून रविवारच्या कायद्याच्या अगोदरपर्यंत, ख्रिस्त एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मंदिराला उभारून काढत आहे, जसे त्याने 1798 पासून 1844 पर्यंतच्या छेचाळीस वर्षांत केले होते.

जेव्हा तो शिकवू लागतो, तेव्हा तो आपल्या मंदिरात कार्य करीत असतो, विशेषतः त्या तीस दिवसांच्या काळात. मग तो आपल्या तीनशे मिलराईट प्रचारक याजकांना, किंवा गिदोनाच्या त्याच्या तीनशे सैन्याला शिकवीत असताना, किंवा तो तीनशे 1843 चे चार्ट प्रकाशित करीत असताना, देवदूत तीस मिनिटे मौन पाळतात; आणि हे सर्व तो अखमीर भाकरीच्या समाप्तीपासून तुताऱ्यांच्या संदेशापर्यंतच्या त्या तीस दिवसांत करतो. तो मिलरच्या खोलीचा मजला झाडीत आहे, परंतु तो त्याचाच मजला आहे; म्हणून मिलरची खोली हे त्याचे मंदिर आहे. जे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांमध्ये असण्याकरिता उमेदवार म्हणून बोलाविले गेले होते, त्यांपैकी ज्यांची पापे किंवा ज्यांची नावे पुसून टाकावयाची आहेत, त्या कार्याची तो समाप्ती करीत आहे.

स्वर्गारोहणाच्या पाच दिवस आधी आणि न्यायाच्या दहा दिवस आधी येणारा तुरईचा संदेश हा काठिण्य-परीक्षेचा निकष आहे. स्वर्ग अर्ध्या तासभर शांत असताना, किंवा ख्रिस्त याजकांना शिकवत असलेल्या तीस दिवसांमध्ये जे घडते, त्याने तुरई, स्वर्गारोहण आणि न्याय या तीन टप्प्यांमध्ये शिक्का ठसविला जातो त्या वेळी आधीच दोन वर्ग उत्पन्न केलेले असतात. हे पाहणे सोपे आहे.

जर तुम्ही त्या बिंदूपर्यंत आला की तुम्हाला कर्ण्याचा संदेश फुंकायचा आहे, आणि तो संदेश फुंकण्यास नकार देता—तर तुम्ही अपयशी ठरता.

‘तुतारी, आरोहण आणि न्याय’ ही तीन पावले म्हणजे तीन टप्प्यांतील एक मार्गचिन्ह होय, जसे इतिहासाच्या प्रारंभी एक मार्गचिन्ह ‘मृत्यू, दफन आणि पुनरुत्थान’ यांद्वारे दर्शविले गेले होते. शेवटी असलेली ही तीन-टप्प्यांची परीक्षा

म्हणजे पेन्टेकोस्तीय रविवार कायद्यापूर्वी पाच दिवस येणारी लिटमस चाचणी होय.

पुनरुत्थानानंतर पाच दिवसांनी बेखमीर भाकरांच्या सणाचा शेवट येतो, आणि ते पवित्र सभासंमेलन 2024 मधील पहिल्या व मूलभूत परीक्षेचे चिन्ह ठरते. तुम्ही स्वर्गातील भाकर खाणार आहात की मानवी तर्कशक्तीची भाकर? ती परीक्षा 2024 मध्ये आली, आणि तिचे प्रतिरूप आदाम व हव्वा, निम्रोद, अहरोन, यारोबाम, कोरह व त्याचे बंडखोर, मिलराइट इतिहासातील प्रोटेस्टंट, जॉन हार्वी केलॉगच्या अल्फा बंडाने, 1888 च्या बंडाने, आणि अर्थातच 9/11 च्या बंडाने दाखविले गेले होते. कैनच्या मूलभूत बंडाने, सर्व मूलभूत बंडांच्या रेषेत, आपल्या भावाविरुद्धच्या मत्सराचा प्रश्न व्यक्त केला आहे.

मूलभूत बंडखोरीची सर्व उदाहरणे ही देवाविरुद्धची बंडखोरी आहेत; परंतु काही, जसे 1888 मधील बंडखोर आणि कोरहाचे बंडखोर, यांत निवडलेला संदेशवाहक हाही परीक्षेचा एक भाग असल्याची वस्तुस्थिती समाविष्ट आहे. दानिएल 11:14 मधील दृष्टांत प्रस्थापित करणारी सत्ता रोमच आहे, ही मिलरची ओळख नाकारणे म्हणजे संदेश आणि संदेशवाहक या दोघांचाही नकार होय. ही परीक्षा मूलभूत आहे, कारण केवळ फादर मिलर यांनीच चौदाव्या वचनातील लुटारूंना रोम असे ओळखले नाही, तर मिलर यांच्या पुत्रानेही तसेच केले.

३१ डिसेंबर २०२३ च्या पुनरुत्थानानंतर पाच दिवसांनी, मिलर यांची पूर्वतयारीची शिक्षणसेवा योहानानंतर आलेल्या त्या एकाने आपल्या हाती घेतली. तीस दिवस मंदिरातील उपासकांना ख्रिस्ताकडून "समक्ष" विशेष शिक्षण दिले जाणार होते. ती पूर्वतयारी ८० जणांच्या याजकवर्गाची सिद्धता करण्यासाठी होती, जे तुताऱ्यांच्या सणाचा इशाऱ्याचा संदेश घोषित करतील.

तीस दिवसांची ती तयारी आरंभी असलेल्या मूलभूत पहिल्या परीक्षेची आणि शेवटी असलेल्या दुसऱ्या मंदिर-परीक्षेची बनलेली आहे. दुसरी मंदिर-परीक्षा तुताऱ्या फुंकल्या जाण्यापूर्वी पूर्ण होते, आणि म्हणून हा तपशील मिलरच्या स्वप्नात ख्रिस्ताने रत्ने पेटित टाकली तेव्हा दर्शविला आहे. त्याने असे केल्यानंतरच तो मिलरला "ये आणि पाहा" असे आमंत्रण देतो. तुताऱ्यांच्या इशाऱ्यापासून, रविवारच्या कायद्याच्या अगोदर उभारल्या जाणाऱ्या निशाणासह, न्यायासाठीच्या आरोहणापर्यंत ही प्रक्रिया चालते. मिलरला "ये आणि पाहा" असे म्हणविण्यापूर्वी सर्व रत्ने मंदिरात असतात, आणि जेव्हा ते दोन साक्षीदार मेघांत उचलले जातात, तेव्हा त्यांचे शत्रू त्यांना पाहतात.

2020 मध्ये निष्फळ ठरलेली इस्लामकडून होणाऱ्या आक्रमणाची त्यांची भविष्यवाणी, स्नोच्या खऱ्या मध्यरात्रीच्या घोषणेप्रमाणे, दुरुस्त केल्यानंतर पुन्हा मांडली जाणार आहे. मिलर यांना एक समज होती, जी त्यांनी मध्यरात्रीची घोषणा म्हणून ओळखली; परंतु सॅम्युअल स्नो यांनी मिलर यांच्या मध्यरात्रीच्या घोषणेचा संदेश दुरुस्त केला, आणि याच कारणामुळे मिलराइट इतिहासात स्नो यांच्या मध्यरात्रीच्या घोषणेच्या संदेशाला "खरा" मध्यरात्रीचा संदेश असे म्हटले जाते. मध्यरात्रीच्या घोषणेचा संदेश हा दुरुस्त करण्यात आलेला संदेश आहे, आणि त्या दुरुस्तीमुळे समर्थ बनविण्यात आलेला आहे.

"निराश झालेल्यांनी पवित्र शास्त्रांतून पाहिले की ते विलंबाच्या काळात होते, आणि दर्शनाची पूर्तता होईपर्यंत त्यांनी धीराने प्रतीक्षा केली पाहिजे. ज्या त्याच पुराव्यामुळे त्यांनी 1843 मध्ये आपल्या प्रभूची वाट पाहिली होती, त्याचमुळे त्यांनी 1844 मध्येही त्याची अपेक्षा केली." Early Writings, 247.

ही घटना 1840 ते 1844 या कालावधीच्या शेवटी घडली, आणि ती प्रारंभीही घडली. जोसायाह लिच यांनी 1840 मध्ये इस्लामच्या परिपूर्तीची भविष्यवाणी केली. त्यांनी आपली भविष्यवाणी 1838 मध्ये सार्वजनिक नोंदीत मांडली, आणि नंतर 11 ऑगस्ट 1840 च्या दहा दिवस आधी तिची दुरुस्ती केली. त्या दुरुस्त केलेल्या भविष्यवाणीच्या परिपूर्तीने पहिल्या देवदूताचा संदेश सामर्थ्यवान केला. दुसरा संदेश मध्यरात्रीच्या आक्रोशाच्या दुरुस्त केलेल्या संदेशाद्वारे सामर्थ्यवान करण्यात आला. एका इतिहासातील दोन साक्षीदार—एक अल्फा साक्षीदार आणि एक ओमेगा साक्षीदार. ते एकत्र येऊन पूर्वीच्या संदेशाच्या दुरुस्तीवर आधारित संदेशाच्या सामर्थ्यप्राप्तीची ओळख करून देतात.

अल्फा इस्लामाविषयीची एक भविष्यवाणी ओळखतो आणि ओमेगा बंद दरवाज्याविषयीची एक भविष्यवाणी ओळखतो. ओळीवर ओळ, 1840 मधील इस्लाम आणि 1844 मधील बंद दरवाजा, मध्यरात्रीच्या घोषणेचा संदेश म्हणून इस्लाम आणि बंद दरवाजा यांची ओळख करून देतात. संदेशाच्या आरंभी, ख्रिस्ताच्या विजयप्रवेशाप्रमाणे, इस्लामाला मोकळे केले जाते. त्या वेळी, दहा कुमारिकांच्या दृष्टांतात जसा दरवाजा बंद केला जातो, तसाच देवाच्या घराण्यावरील न्यायाच्या वेळी दरवाजा बंद केला जातो. संदेशाच्या समाप्तीला, संयुक्त संस्थानांवर दरवाजा बंद होत असताना, इस्लाम पुन्हा प्रहार करतो.

लेवीयविवरण तेवीस याने निर्माण केलेली रेषा आरंभी वल्हांडणाच्या तीन पायऱ्या आणि शेवटी याजकांच्या तीन पायऱ्या ओळखून दाखविते, हे पाहणे महत्त्वाचे आहे. रविवारच्या कायद्याच्या वेळी याजकांना अर्पण म्हणून उचलण्यात येते, परंतु त्या घटनेपूर्वी त्यांचे शुद्धीकरण केले जाते. जेव्हा त्यांना उचलण्यात येते, तेव्हा ते ध्वज ठरतात; आणि रेषेच्या आरंभीच्या त्या तीन पायऱ्यांत ख्रिस्त उचलला गेला तेव्हा त्याने संपूर्ण जगाला आपल्याकडे ओढून घेतले. एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे उचलले जाणे हे ख्रिस्ताच्या उचलले जाण्याने सुरू झालेल्या त्या रेषेचा शेवट आहे. आरंभ आणि समाप्ती या दोन्ही ठिकाणी तीन पायऱ्यांचा एक मार्गचिन्ह ओळखला जातो.

आरंभी तीन पावले आहेत ज्यांनंतर पाच दिवस येतात, आणि शेवटी तीन पावले आहेत ज्यांनंतर पाच दिवस येतात. त्या बिंदूपासून पुढे कथन मोठ्या लोकसमुदायाविषयी आहे, कारण एक लक्ष चव्वेचाळीस हजारांचे ध्वजचिन्ह म्हणून याजकत्व स्थापन झाले आहे. मंडपांच्या सणाचे सात दिवस हे अन्यजातींसाठीचा कालावधी आहे. जर आपण रविवारच्या कायद्यापासून सुरू होणारा अन्यजातींचा काळ बाजूला ठेवला, आणि 2023 मध्ये समाप्त झालेल्या साडेतीन दिवसांनाही बाजूला ठेवले, तर 31 डिसेंबर, 2023 पासून लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्यापर्यंत पेन्टेकोस्ताच्या ऋतूतील पन्नास दिवसांच्या आत एक लक्ष चव्वेचाळीस हजारांचे मंदिर प्रस्तुत केलेले आहे.

कुमारिकांसाठी पुनरुत्थानापासून पाच दिवस, याजकांसाठी त्यानंतरचे तीस दिवस. मग कुमारिकांकडून रणशिंगाच्या संदेशाचे पाच दिवस, जे चाळीस दिवस पूर्ण होताच त्यांच्या स्वर्गारोहणाने समाप्त होतात; त्यानंतर न्यायापर्यंत पाच दिवस, आणि त्यानंतर रविवारच्या नियमापर्यंत पाच दिवस. कुमारिकांचे प्रतीक म्हणून, "५" ही संख्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या पावलांचे चिन्ह दर्शविते, जे कुमारिका आहेत आणि जे याजकही आहेत.

शिक्षणाच्या त्या तीस दिवसांच्या काळात अंतिम आणि सातवे मुद्रांक काढण्यात येते, आणि त्याच काळात मिलर रत्न पुन्हा पूर्वस्थितीत आणली जात असल्याचे पाहतो. "या आणि पाहा" हे पहिले चार मुद्रांक यांवर आधारित प्रतीक आहे; म्हणून सातवे मुद्रांक उघडले गेले तेव्हा मिलरला "या आणि पाहा" असे सांगण्यात आले, परंतु स्वर्गातील देवदूत मात्र सर्वजण शांततेत फक्त पाहत राहतात. मिलरचे स्वप्न हे त्या रत्नांच्या शिक्कामोर्तबाची ओळख करून देते, जी एक लाख चव्वेचाळीस हजार आहेत; तसेच ते मध्यरात्रीच्या आरोळीच्या संदेशरूप रत्नांचीही ओळख करून देते. त्या संदेशाद्वारे कुमारींना अशी सामर्थ्यशक्ती पोहोचवली जाते की ज्यामुळे ते शिक्कामोर्तब पूर्ण होते, आणि धूळ झाडणारा मनुष्य त्या एकाची ओळख करून देतो जो दूतांवर आणि संदेशावर दोन्हींवर नियंत्रण ठेवतो.

२०२४ हे पायाभूत परीक्षेचे प्रतीक आहे, आणि आता २०२६ मध्ये मंदिराची परीक्षा आली आहे. आपण आता त्या तीस दिवसांच्या काळात आहोत, ज्यामध्ये ख्रिस्त शिक्षण देत आहे; आणि ही वस्तुस्थिती ओळखण्यात अपयशी ठरणे घातक आहे.

संदेश आणि संदेशवाहक यांची ओळख पटविणे हे रोमने दर्शन स्थापन करून दर्शविलेल्या मूलभूत परीक्षेचा एक घटक होते, आणि ते एलियाह व आहाब यांच्या कथेमधीलही एक घटक आहे.

यहूदाचा राजा आसा याच्या राज्याच्या अडतीसाव्या वर्षी ओम्रीचा पुत्र अहाब याने इस्राएलावर राज्य करावयास आरंभ केला; आणि ओम्रीचा पुत्र अहाब याने सामरियात इस्राएलावर बावीस वर्षे राज्य केले. आणि ओम्रीचा पुत्र अहाब याने परमेश्वराच्या दृष्टीने त्याच्याआधी असलेल्या सर्वांहून अधिक वाईट केले. आणि असे घडले की, नबाताचा पुत्र यराबाम यांच्या पापांत चालणे त्याला जणू काही क्षुल्लक गोष्ट वाटली; म्हणून त्याने सीदोनी

लोकांचा राजा एथबआल याची कन्या ईझेबेल हिला पत्नी म्हणून घेतले, आणि जाऊन बआलाची सेवा केली व त्याची उपासना केली. आणि त्याने सामरियात आपण बांधलेल्या बआलाच्या मंदिरात बआलासाठी एक वेदी उभारली. अहाबाने अशेरा-स्तंभही उभारला; आणि अहाबाने त्याच्या आधी असलेल्या इस्राएलच्या सर्व राजांपेक्षा अधिक रीतीने इस्राएलचा परमेश्वर देव याला क्रोधास प्रवृत्त केले. त्याच्या दिवसांत बेथेलचा हिेल याने यरीहो पुन्हा बांधले; त्याने त्याचा पाया आपल्या पहिलावान पुत्र अबीराम यांच्या किंमतीवर घातला, आणि त्याचे दरवाजे आपल्या धाकट्या पुत्र सगूब यांच्या किंमतीवर उभे केले; हे सर्व परमेश्वराने नूनाचा पुत्र यहोशवा याच्या द्वारे सांगितलेल्या वचनाप्रमाणे झाले. आणि गिलादातील रहिवाशांतला तिश्बी एलिया अहाबाला म्हणाला, "इस्राएलचा परमेश्वर देव, ज्याच्या समोर मी उभा असतो, तो जिवंत आहे; माझ्या शब्दावाचून या वर्षात दवही पडणार नाही व पाऊसही पडणार नाही." 1 राजे 16:29-17:1.

अहाब याच्याशी संबंधित संख्या या उताऱ्याच्या संदर्भात भर घालतात. "अडतीस" हे "उठून उभे राहणे" दर्शविते. इस्राएलला अडतीसाव्या वर्षी "उठून" प्रतिज्ञात देशात प्रवेश करण्याची आज्ञा देण्यात आली होती.

"आता उठा," मी म्हटले, "आणि झेरेद ओढा ओलांडून जा." आणि आम्ही झेरेद ओढा ओलांडून गेलो. आणि कादेशबर्णेआहून निघाल्यापासून आम्ही झेरेद ओढा ओलांडून जाईपर्यंत जो काळ गेला, तो अठ्ठ्याळीस वर्षांचा होता; जोवर युद्धासाठीचे सर्व पुरुषांची पिढी परमेश्वराने त्यांना शपथपूर्वक सांगितल्याप्रमाणे छावणीच्या मधून नष्ट होऊन गेली नाही. अनुवाद 2:13, 14.

येशूने अडतीस वर्षांचा लुळा मनुष्याला "उठ" असे सांगितले तेव्हा त्याला बरे केले.

तेथे एक मनुष्य होता, जो अडतीस वर्षे व्याधिग्रस्त होता. येशूने त्याला पडलेले पाहिले, आणि तो आता बराच काळ त्या अवस्थेत आहे हे जाणून त्याला म्हटले, "तुला बरे व्हावयाचे आहे काय?" त्या अशक्त मनुष्याने त्याला उत्तर दिले, "महोदय, पाणी हालविले जाते तेव्हा मला तळ्यात उतरविणारा कोणी मनुष्य नाही; आणि मी येत असताना माझ्याआधी दुसराच उतरतो." येशू त्याला म्हणाला, "उठ, आपली खाट उचल आणि चालू लाग." आणि तत्क्षणी तो मनुष्य बरा झाला, आणि त्याने आपली खाट उचलली व तो चालू लागला; आणि त्या दिवशी शब्बाथ होता. योहान 5:5-9.

जोसायाह लिच यांनी १८३८ मध्ये एक भाकीत केले, ज्यास त्यांनी १८४० मध्ये अधिक नेमके केले. व्यवस्थाविवरणात मोशे ज्या अडतीसाव्या वर्षाचा उल्लेख करतात, तेच चाळीसावे वर्षही होते. जोसायाह लिच यांची दोन टप्प्यांची प्रक्रिया त्यांच्या नावसाधर्म्य असलेल्या राजा योशियाच्या दोन टप्प्यांच्या पुनरुज्जीवनाशी समांतर होती. ३८ आणि ४० हे अंक परस्परांच्या संबंधात उभे राहणे दर्शवितात; आणि हेच तेव्हा घडते, जेव्हा त्या दोन साक्षीदारांना मेघांमध्ये वर उचलले जाते.

लिचच्या बाबतीत, उंचावणे दुसऱ्या धिक्काराच्या इस्लामच्या संदेशाद्वारे पूर्ण झाले. ख्रिस्ताच्या स्वर्गारोहणाने चिन्हांकित झालेले हे उंचावणे, इस्लामच्या तुरईच्या संदेशानंतर येते. तुरई, स्वर्गारोहण आणि न्याय या मार्गचिन्हाच्या त्या पहिल्या दोन पायऱ्यांचे लिचद्वारे पूर्वछायांकन झाले होते; आणि त्याच्या त्या दोन पायऱ्यांचे पूर्वछायांकन राजा योशियाच्या दोन-टप्प्यांच्या पुनरुज्जीवन व सुधारणा यांद्वारे झाले होते. व्यवस्थाविवरणात आज्ञा अशी होती की उठून प्रतिज्ञात देशात जा; आणि रविवारच्या कायद्याच्या वेळी ध्वज उंचावणे हे त्याच आश्वासनाचे समरूप आहे.

अहाबाने बावीस वर्षे राज्य केले; त्यामुळे तो त्या कालखंडात राज्य करतो जेव्हा देवत्व मानवतेशी संयुक्त असते, आणि तो कालखंड म्हणजे तुतारीच्या संदेशापूर्वीचे तीस दिवस होय. अहाब म्हणजे ट्रम्प, जो अत्यंत निकट भविष्यात इझेबेलशी विवाह करील. ट्रम्पच्या कालखंडात, केवळ एलियाहाकडेच पावसाचा संदेश आहे. हे तथ्य मूलभूत आहे, कारण एकशे चव्वेचाळीस हजारांची चळवळ ही 'लाइन अपॉन लाइन' या पद्धतीची चळवळ आहे; आणि ती पद्धती या मूलभूत सत्यावर आधारलेली आहे की एकशे चव्वेचाळीस हजारांची सुधारणावादी चळवळ पवित्र इतिहासातील प्रत्येक सुधारणावादी चळवळीने प्रतिरूपित केलेली आहे. त्या प्रत्येक चळवळीत नेते परीक्षेच्या प्रक्रियेचा भाग होते. प्रत्येक वेळी.

अहाब हा यारोबामापासून सातवा राजा आहे, आणि रविवारच्या कायद्याच्या संकटाच्या काळातील स्थितीचे प्रतीक अहाब आहे, हे आम्ही वारंवार दाखवून दिले आहे. इ.स. १८६३ मध्ये लाओदिकीया स्थितीतील सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट मंडळीने यरीहो पुन्हा बांधले, आणि त्याची किंमत व्हाईट कुटुंबाला त्यांच्या ज्येष्ठ व धाकट्या पुत्रांच्या रूपाने चुकवावी लागली, तसेच ते रविवारच्या कायद्याच्या वेळीच्या यरीहोचे प्रतीक ठरले, हेही आम्ही दाखवून दिले आहे. इ.स. १८६३ हे रविवारच्या कायद्याचे प्रतीक आहे.

हा उतारा प्रतीकांनी परिपूर्ण असून, तो कालखंड एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाचा आहे, हे दर्शवितो; आणि त्या कालखंडात, हबक्कूकच्या 1843 च्या तक्त्यावर ठेवण्यात आलेल्या सत्याविषयी मिलर यांची समज नाकारणे हे मूलभूत बंड आहे; आणि त्यात, कोरहाच्या बंडखोरांप्रमाणेच तसेच 1888 मधील बंडखोरांप्रमाणे, ज्यांनी “सर्व मंडळी पवित्र आहे” असा दावा केला, त्याच सबबीखाली देवाने निवडलेल्या दूताचा अवमान करणेही समाविष्ट आहे.

आपण आता मंदिराच्या परीक्षेत आहोत, जेव्हा स्वर्गाच्या खिडक्या एका व्यवस्थाकालीन दारासह उघडल्या जातात. हे व्यवस्थाकालीन दार लाओदिकीयेतील याजकांपासून फिलाडेल्फियाच्या याजकांकडे होणारे संक्रमण दर्शविते. ते मिलरच्या स्वप्नातील खोल्या आणि खऱ्या रत्नांच्या विभाजनास चिन्हांकित करते. खिडक्या शाप किंवा आशीर्वाद यांचे निदर्शक ठरतात. मलाखी तीन, ही परीक्षा परत येण्यावर आधारित असल्याचे प्रतिपादित करते. मिलरचे स्वप्न याजकपद आणि संदेश या दोहोंच्या पुनर्स्थापनेवर भर देते. प्रकटीकरण एकोणीस इस्लामच्या तुरही-संदेशाच्या भविष्यवाणीची पूर्तता झाल्यावर उभे केले जाणारे परमेश्वराचे सैन्य ओळख करून देते.

तुतारीच्या संदेशाच्या लिटमस चाचणीपूर्वी येणारी चाचणी ही दुसरी असून ती मंदिराची चाचणी आहे. मिलरच्या स्वप्नातून एक दुप्पटपणा प्रकट होतो, जो नेहमी दुसऱ्या चाचणीशी संबंधित असतो; कारण मिलरचे स्वप्न रत्नांचा उपयोग संदेश आणि संदेशवाहक या दोन्ही अर्थानी करते. मंदिराच्या चाचणीत उत्तरवर्षावाच्या line upon line पद्धतीचा अनुप्रयोग समाविष्ट आहे. संदेशांची जुळवाजुळव करण्यासाठी याजकांनी भविष्यवाणीच्या विविध रेषांमध्ये मंदिर पाहिले पाहिजे, अशी तिची मागणी आहे. धूळ झाडणाऱ्या मनुष्याची मोठी पेटी ही एक लक्ष चव्वेचाळीस हजारांच्या मंदिराचे प्रतीक आहे, आणि मलाखीचे भांडारही तेच आहे. मंदिरातील उपकरणांच्या केंद्रस्थानी कराराचा कोश आहे, ज्याकडे आच्छादक करूब सातत्याने पाहत असतात; अशा रीतीने सर्व पवित्र प्राणिमात्रांच्या लक्षकेंद्राचा भर अधोरेखित होतो. या इतिहासातील पवित्र लोकांनी मंदिराकडे पाहिले पाहिजे आणि कोशात दृष्टी लावली पाहिजे.

एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मंदिराचा विषय लेवीय पुस्तक अध्याय तेवीसमध्ये आहे, आणि ते एक ऐतिहासिक रेषा प्रस्तुत करते जी ख्रिस्ताच्या काळात पूर्ण झाली, ज्याला सिस्टर व्हाइट “पेन्तेकॉस्ताचा ऋतू” असे म्हणतात. पुनरुत्थानापासून पेन्तेकॉस्तापर्यंत, किंवा ३१ डिसेंबर २०२३ पासून संडे लॉपर्यंत, लेवीय अध्याय तेवीसची भविष्यवाणीची रेषा एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मंदिराचे प्रतिनिधित्व करते. त्या इतिहासाची सुरुवात तीन पायऱ्यांच्या एका खूणबिंदूने होते, ज्याच्या पाठोपाठ पाच दिवस येतात, आणि त्याचा शेवटही तीन पायऱ्यांच्या एका खूणबिंदूने होतो, ज्याच्या पाठोपाठ पाच दिवस येतात. अल्फा आणि ओमेगा इतिहासांच्या मध्यभागी याजकांच्या सीलिंगचे तीस दिवस आहेत. ती एकूण रेषा सातव्या दिवसाच्या शब्बाथपासून सुरू होते आणि सातव्या वर्षाच्या शब्बाथाने समाप्त होते. या स्तरावर एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे मंदिर हे ते जहाज आहे जे ८ जीवांना नव्याने निर्मिलेल्या पृथ्वीवर घेऊन जाईल, आणि ते कराराच्या कोशाचेही प्रतीक आहे, ज्यावर दोन देवदूतांची छाया आहे; जसे ते दोन शब्बाथ पेन्तेकॉस्ताच्या ऋतूद्वारे प्रतिनिधित्व केलेल्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या याजकत्वाच्या मंदिरावर छाया करतात.

लेवीयविधी तेवीसावा अध्याय हा ख्रिस्ताच्या पुनरुत्थानापासून आरंभ होऊन पन्नास दिवसांनंतर पॅटेकोस्टच्या दिवशीपर्यंत चालू राहिलेल्या पॅटेकोस्टकालीन ऋतूच्या अंतिम प्रकटीकरणातील एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या याजकत्वाविषयी आहे. लेवीयविधी तेवीसाव्या अध्यायातील पहिल्या बावीस वचनांना शेवटच्या बावीस वचनांशी संरेखित केले असता पॅटेकोस्टकालीन ऋतूची स्थापना होते. विल्यम मिलर यांच्या स्वप्नात देवाच्या वचनातील रत्ने ही

संदेश आणि संदेशवाहक दोन्ही आहेत, हे ओळखून दिले जाते.

“अनुभव प्राप्त करण्यासाठी मला अमूल्य संधी लाभल्या आहेत. पहिल्या, दुसऱ्या आणि तिसऱ्या देवदूतांच्या संदेशांमध्ये मला अनुभव लाभला आहे. देवदूतांना आकाशाच्या मध्यभागी उडताना, जगाला इशान्याचा संदेश जाहीर करताना, आणि पृथ्वीच्या इतिहासाच्या शेवटच्या दिवसांत जगणाऱ्या लोकांशी थेट संबंध असलेला हा संदेश घोषित करताना दर्शविले आहे. या देवदूतांचा आवाज कोणीही ऐकत नाही, कारण ते स्वर्गाच्या विश्वाशी सुसंगतीने कार्य करणाऱ्या देवाच्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करणारे एक प्रतीक आहेत. देवाच्या आत्म्याने प्रकाशित झालेले, आणि सत्याद्वारे पवित्र ठरलेले स्त्री-पुरुष, हे तीन संदेश त्यांच्या क्रमाने जाहीर करतात.” Life Sketches, 429.

देवदूत हे त्या देवाच्या लोकांचे प्रतीक आहेत जे देवदूताने दर्शविलेला संदेश घोषित करतात.

“काळ थोडा आहे. पहिल्या, दुसऱ्या आणि तिसऱ्या देवदूताचा संदेश हे जगाला दिले जाणारे संदेश आहेत. आपण अक्षरशः त्या तीन देवदूतांचा आवाज ऐकत नाही, परंतु प्रकटीकरणातील हे देवदूत अशा एका लोकसमूहाचे प्रतिनिधित्व करतात, जो पृथ्वीवर असेल आणि हे संदेश देईल.

“योहानाने ‘आणखी एक देवदूत स्वर्गातून खाली येताना पाहिला, त्याच्याकडे महान अधिकार होता; आणि त्याच्या तेजाने संपूर्ण पृथ्वी प्रकाशमान झाली.’ प्रकटीकरण 18:1. ते कार्य म्हणजे देवाच्या लोकांचा आवाज होय, जो जगाला इशान्याचा संदेश घोषित करित आहे.” The 1888 Materials, 926.

देवदूत हे त्या संदेशांचे प्रतिनिधित्व करतात जे देवदूतांनी दर्शविल्याप्रमाणे लोक देतात. विल्यम मिलर याचे भविष्यसूचक रीतीने अनेक प्रकारच्या अनुप्रयोगांत प्रतिनिधित्व केले गेले आहे. त्या अनुप्रयोगांपैकी एक असा आहे की, मिलर याचे प्रतिनिधित्व त्या पहिल्या आणि शेवटच्या कालभविष्यवाण्यांद्वारे केले गेले आहे ज्यांची घोषणा करण्यास तो प्रवृत्त झाला होता. १७९८ मध्ये समाप्त झालेली सात वेळा, किंवा २,५२० वर्षे, ही मिलरची अल्फा-शोध होती; आणि २२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी २,३०० संध्याकाळी व सकाळी यांच्या शेवटी पवित्रस्थानाचे शुद्धीकरण ही मिलरची ओमेगा-शोध होती. १७९८ ते १८४४ पर्यंतचा इतिहास मिलराइट इतिहासाने दर्शविला आहे; आणि जरी तो पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांच्या इतिहासाचा होता, तरी त्या इतिहासाच्या संदेशवाहकाच्या नावानेच तो ओळखला जातो. मिलराइट इतिहास हे ओळखून देतो की मिलर हा पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांच्या संदेशाची घोषणा करणारा “स्वर” होता; आणि पहिल्या देवदूताने २२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी न्यायाची सुरुवात जाहीर केली; तसेच पहिला देवदूत १७९८ मध्ये, समाप्तीच्या काळी, इस्राएलच्या राज्याच्या “सात वेळा” विखुरण्याच्या समाप्तीला प्रगट झाला. मिलर हा २,५२०-वर्षांच्या भविष्यवाणीचाही आणि २,३००-वर्षांच्या भविष्यवाणीचाही एक प्रतीक आहे.

१७९८ मधील पहिल्या मार्गचिन्हाने अशी घोषणा केली की २२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी २,३०० वर्षे पूर्ण झाल्यावर न्यायनिवाडा आरंभ होईल. त्यानंतर प्रभूने सातव्या-दिवशीच्या शब्बाथाचा प्रकाश उघड केला, आणि कार्य समाप्त करण्याचा त्याचा हेतू होता; म्हणून १८५६ मध्ये सात काळांविषयी आणखी प्रकाश उघड करण्याचा त्याने प्रयत्न केला, परंतु विश्वासाऐवजी बंडखोरी प्रकट झाली. सात काळ हे मिलराइट इतिहासाचे अल्फा आहेत, आणि २,३०० हे ओमेगा आहेत.

सात काळांचे प्रतिनिधित्व सातव्या वर्षांच्या शब्बाथाने केले आहे, आणि २,३०० चे प्रतिनिधित्व सातव्या दिवशीच्या शब्बाथाने केले आहे. मिलराइटांचा इतिहास १७९८ आणि १८४४ यांनी दर्शविला जातो, आणि १७९८ हे सात काळांचे प्रतिनिधित्व करते, तर १८४४ हे २,३०० वर्षांचे प्रतिनिधित्व करते. हे दोन्ही शब्बाथ लेवीय पुस्तकाच्या तेवीसाव्या अध्यायात दर्शविलेल्या इतिहासाचे दोन्ही टोक ठरतात. हे दोन्ही शब्बाथ दोन संदेशांचे प्रतिनिधित्व करतात, जे मिळून एकच संदेश बनवितात. हे दोन्ही संदेश मिलराइटांचे प्रतिनिधित्व करतात, कारण जे लोक हे संदेश घोषित करतात ते त्या संदेशाचे प्रतीक असलेल्या देवदूतांचे प्रतिनिधित्व करतात. १७९८ मध्ये पहिला देवदूत आला आणि १८४४ मध्ये तिसरा देवदूत आला.

लेवीय पुस्तकाच्या तेविसाव्या अध्यायात सात सण आणि सात पवित्र सभासमारंभ आहेत, जरी प्रत्येक सण हा पवित्र सभासमारंभ नसतो आणि उलटही तसेच. सर्व सण पहिल्या आणि शेवटच्या पवित्र सभासमारंभांच्या दरम्यान येतात; सुरुवातीस सातव्या दिवसाचा शब्बाथ आणि शेवटी सातव्या वर्षाचा शब्बाथ. सणांचा इतिहास त्या दोन शब्बाथांनी परिबद्ध आहे, जे विल्यम मिलर आणि मिलराइट्स यांचे प्रतिनिधित्व करतात.

लेवीय पुस्तकाच्या तेविसाव्या अध्यायातील पहिल्या बावीस वचनांना आणि शेवटच्या बावीस वचनांना एकत्र केल्यावर पेन्टेकोस्ताचा काळ ओळखला जातो. ओळी एकत्र आणून जी रचना स्थापित होते ती पूर्णपणे दैवी आहे. त्या रचनेतील पेन्टेकोस्ताचा काळ तीन देवदूतांच्या तीन पायऱ्या स्पष्टपणे दर्शवितो. त्यावर "सत्य"ची स्वाक्षरी आहे. त्यावर अल्फा आणि ओमेगा यांची स्वाक्षरी आहे. त्यावर पलमोनीची स्वाक्षरी आहे. ती एका विद्यार्थ्याला परमपवित्र स्थानाच्या अगदी अंतःकरणापर्यंत नेते. ती एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मंदिराची ओळख करून देते. ती नव्याने निर्माण केलेल्या पृथ्वीपर्यंत सर्वस्वी विस्तारते.

लैव्यवस्था तेवीस मधील हे सत्य आता लिटमस आणि तिसऱ्या परीक्षेपूर्वी येणाऱ्या मंदिर-परीक्षेच्या संदर्भात उघड केले जात आहे. तिसरा देवदूत 1844 मध्ये आला, आणि मग पुन्हा 9/11 ला, आणि नंतर पुन्हा 2023 मध्ये. 1844 मध्ये जेव्हा तिसरा देवदूत आला, तेव्हा विश्वासूनी श्रद्धेने ख्रिस्ताच्या मार्गे मार्गे अतिपवित्र स्थानात प्रवेश करणे अपेक्षित होते. लैव्यवस्था तेवीस हे अतिपवित्र स्थानात जाण्याचा मार्ग आहे आणि ते मंदिर-परीक्षेच्या एका घटकाचे प्रतिनिधित्व करते. योहानास मंदिराचे आणि त्यामधील उपासकांचेही मोजमाप करावयास सांगितले गेले.

मिलरची पेटी हे मंदिर आहे आणि त्यातील रत्ने म्हणजे त्यातील उपासक आहेत. मलाखीचे भांडार हे मंदिर आहे आणि त्यातील दशांश म्हणजे त्यातील उपासक आहेत. लेवीयपुस्तक तेवीसच्या ओळीवर ओळ या अनुप्रयोगात दर्शविलेला पेंटेकोस्ताचा काळ, एक लक्ष चव्वेचाळीस हजारांच्या मंदिराचे प्रतिनिधित्व करतो. अधिक थेटपणे, तो कराराच्या कोशाचे चित्रण करतो, ज्यावर आच्छादन करणारे करूब दहा आज्ञा, कोंब फुटलेली अहरोनाची काठी, आणि मन्ऱ्याचे सुवर्णपात्र यांच्याकडे पाहत आहेत.

आच्छादन करणारे करूब हे देवदूत आहेत, आणि देवदूत संदेश तसेच संदेशवाहक यांचे प्रतिनिधित्व करतात. लेवीयव्यवस्था तेवीसचा अल्फा-संदेश हा सातव्या दिवसाचा शब्बाथ आहे, आणि ओमेगा-संदेश हा सातव्या वर्षाचा शब्बाथ आहे. हे दोन्ही संदेश आहेत, आणि ते विल्यम मिलर व मिलराइट्स यांचेही अल्फा व ओमेगा संदेश आहेत; "सात काळ" यांची परिपूर्ती 1798 मध्ये, सातव्या वर्षाच्या शब्बाथाचे एक प्रतीक म्हणून, आणि 1844 मध्ये देवाने आपल्या लोकांना परमपवित्र स्थानी नेले, जिथे त्यांनी सातव्या दिवसाचा शब्बाथ शोधून काढला. हे दोन शब्बाथ लेवीयव्यवस्था तेवीसमधील पहिले आणि शेवटचे पवित्र मेळावे आहेत, आणि पेंटेकोस्ताचा ऋतू त्यांच्यामध्ये स्थित आहे, जसे कराराचा कोश त्या दोन आच्छादन करणाऱ्या करूबांच्या मध्ये स्थित होता.

मंदिराचे मोजमाप करावयाचे आहे, आणि त्यामध्ये अन्यजातींना दिलेले अंगण सोडून देणे समाविष्ट आहे. रविवारीच्या कायद्याच्या वेळी देवाच्या घरावरील न्यायनिवाडा समाप्त होतो, आणि अन्यजातींचा न्यायनिवाडा आरंभ होतो. अन्यजातींचे काळ १७९८ मध्ये, १,२६० वर्षांच्या समाप्तीला, आणि साडेतीन दिवसांच्या समाप्तीला (जो १,२६० चा एक प्रतीक आहे), संपले; आणि योहानास अंगण सोडून द्यावयाचे होते.

मला काठीसारखा एक नळ देण्यात आला; आणि देवदूत उभा राहून म्हणाला, उठ, आणि देवाच्या मंदिराचे, वेदीचे, आणि त्यात उपासना करणाऱ्यांचे मोजमाप कर. पण मंदिराबाहेरील अंगण सोडून दे, आणि त्याचे मोजमाप करू नकोस; कारण ते अन्यजातींना देण्यात आले आहे; आणि पवित्र नगरीस ते बेचाळीस महिने पायदळी तुडवतील. प्रकटीकरण 11:1, 2

बाहेरील अंगण मोजण्यावाचून सोडून द्यावयाचे होते, कारण ते अन्यजातींना देण्यात आले होते; आणि त्यांनी ते तीन दिवस अर्धा, किंवा बेचाळीस महिने, पायाखाली तुडविले.

आणि ते तलवारीच्या धारेने पडतील, आणि सर्व राष्ट्रांत कॅद करून नेले जातील; आणि अन्यजातीयांच्या काळांची पूर्णता होईपर्यंत यरुशलैम अन्यजातीयांकडून तुडविले जाईल. Luke 21:24.

अन्यजातींचे काळ १७९८ मध्ये पूर्ण झाले, जेव्हा दानियेलाचे पुस्तक उघडण्यात आले.

“यरुशलैम येथील मंदिरात एक खालची भिंत बाह्य प्रांगणाला पवित्र इमारतीच्या इतर सर्व भागांपासून विभक्त करीत होती. त्या भिंतीवर विविध भाषांत लेख कोरलेले होते, ज्यांत असे नमूद केले होते की यहुदी लोकांशिवाय इतर कोणालाही ही सीमा ओलांडण्यास अनुमती नव्हती. जर एखाद्या अन्यजातीच्या मनुष्याने आतल्या आवारात प्रवेश करण्याचे धाडस केले असते, तर त्याने मंदिर अपवित्र केले असते आणि त्यासाठी त्याला स्वतःच्या प्राणांची किंमत मोजावी लागली असती. परंतु मंदिराचा आणि त्याच्या सेवाविधीचा प्रवर्तक असलेल्या येशूने मानवी सहानुभूतीच्या बंधनाने अन्यजातींना स्वतःकडे आकर्षित केले, तर त्याच्या दैवी कृपेने यहुद्यांनी नाकारलेले तारण त्यांच्यापर्यंत आणले.” The Desire of Ages, 194.

३१ डिसेंबर, २०२३ रोजी १८ जुलै, २०२० च्या निराशेतून मोजलेले साडेतीन भविष्यसूचक दिवस समाप्त झाले. त्या साडेतीन वर्षांनी हे दर्शविले की त्यानंतर एक भविष्यसूचक संदेश उघडला जाईल, आणि अन्यजातींचे काळ पूर्ण झाले होते, व मंदिर आणि त्यामधील उपासक यांचे मोजमाप सोडून देण्यात आले होते. रविवारच्या कायद्याच्या वेळी, जो पेन्तेकॉस्ताच्या ऋतूमध्ये पेन्तेकॉस्ताचा दिवस होता, न्याय अन्यजातींकडे जातो. जेव्हा आपण एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मंदिराचे मोजमाप करताना अन्यजातींचे काळ सोडून देतो, तेव्हा आपणास आढळते की ३१ डिसेंबर, २०२३ पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंतचा काळ हेच मंदिर आहे.

मंदिराची साक्ष अशी आहे की ते दोन टप्प्यांत उभारले जाते; प्रथम पाया, आणि नंतर जो पायाभरणीचा दगड नाकारला गेला होता तो आश्चर्यकारकरित्या कोपऱ्याचा मुख्य दगड होतो, तेव्हा मंदिर पूर्ण झालेले म्हणून ओळखले जाते. पहिल्या फतव्याच्या इतिहासात प्राचीन इस्राएल बाबेलमधून बाहेर आला तेव्हा पाया घातला गेला, आणि दुसऱ्या फतव्याच्या इतिहासात, परंतु तिसऱ्या फतव्यापूर्वी, मंदिर पूर्ण झाले. पायाभरणीची चाचणी 2024 मध्ये झाली, आणि आता आपण मंदिराच्या चाचणीत आहोत. ती मंदिराची चाचणी तिसऱ्या आणि लिटमस चाचणीपर्यंत समाप्त होते, आणि मंदिराच्या त्या चाचणीस देवाच्या लोकांनी मंदिराचे मोजमाप करणे आवश्यक आहे.

लेवीयविधी तेवीसमधील मंदिर ३१ डिसेंबर २०२३ पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंत उभारले जाते, आणि त्या भविष्यवाणीपर इतिहासामध्ये एखादी भविष्यवाणी उघड केली जाते तेव्हा नेहमी घडणाऱ्या तीन कसोट्या दर्शविलेल्या आहेत. त्या तिघांपैकी शेवटची म्हणजे लिटमस कसोटी, जी Exeter छावणी सभेद्वारे दर्शविण्यात आली होती. त्या सभेत तुम्ही एकतर त्या तंबूमधील सभांना उपस्थित राहिलात, जिथे Elder Snow यांनी खऱ्या Midnight Cry चा आपला संदेश दोनदा मांडला, किंवा तुम्ही Watertown तंबूमधील भावनात्मक व असंतुलित सभांना उपस्थित राहिलात. सभा संपल्यावर खऱ्या Midnight Cry चा संदेश भरतीच्या प्रचंड लाटेसारखा पसरला. Exeter ही लिटमस कसोटी होती, आणि लिटमस कसोटी म्हणजे शिक्कामोर्तब होय.

एक्सेटर येथील शिबिर-सभेचा प्रतिरूप ख्रिस्ताच्या यरुशलैममधील विजयोत्सवी प्रवेशाने दर्शविला गेला होता, आणि येशू ज्यावर स्वार झाला त्या गाढवाला लाजरूस पुढे नेत होता. लाजरूसचा मृत्यू हा 18 जुलै, 2020 चा निराशाभंग होता, परंतु तो ख्रिस्ताचा सर्वोच्च चमत्कार आणि त्याच्या देवत्वाची “मुद्रा” देखील होता.

“ख्रिस्त आजारीखोलीत असता, तर लाजरू मेला नसता; कारण सैतानाला त्याच्यावर काहीही सत्ता गाजविता आली नसती. जीवनदात्याच्या उपस्थितीत मृत्यूने लाजरूवर आपला बाण साधूच शकला नसता. म्हणूनच ख्रिस्त दूर राहिला. शत्रूला त्याची सत्ता चालवू देण्यात आली, जेणेकरून तो त्याला परतवून लावू शकेल—पराभूत शत्रू म्हणून. त्याने लाजरूला मृत्यूच्या अधिपत्याखाली जाण्यास अनुमती दिली; आणि दुःखित भगिनींनी आपल्या भावाला कबरीत ठेवलेले पाहिले. ख्रिस्ताला ठारूक होते की आपल्या भावाच्या मृत मुखाकडे पाहताना, त्यांच्या उद्धारकर्त्यावरचा त्यांचा विश्वास कठोर परीक्षेतून जाणार होता. परंतु त्याला हेही ठारूक होते की ज्या संघर्षातून त्या आता जात होत्या, त्यामुळे त्यांचा विश्वास कितीतरी अधिक सामर्थ्याने प्रकट होणार होता. त्यांनी जे

दुःखभोगाचे प्रत्येक कष्ट सहन केले, त्यांतील प्रत्येक वेदना त्यानेही सोसली. तो थांबला म्हणून त्यांचे त्याच्यावरचे प्रेम किंवा त्याचे त्यांच्यावरचे प्रेम किंचितही कमी नव्हते; परंतु त्याला माहीत होते की त्यांच्यासाठी, लाजरासाठी, स्वतःसाठी आणि आपल्या शिष्यांसाठी, एक विजय संपादन करावयाचा होता.”

“‘तुमच्यासाठी,’ ‘जेणेकरून तुम्ही विश्वास धरावा.’ जे सर्व देवाचा मार्गदर्शक हात अनुभवण्याकरिता पुढे सरसावतात, त्यांच्यासाठी सर्वांत मोठ्या निरुत्साहाचा क्षण हाच तो समय असतो, जेव्हा दैवी साहाय्य सर्वाधिक निकट असते. ते आपल्या मार्गातील सर्वांत अंधाच्या भागाकडे कृतज्ञतेने मागे वळून पाहतील. ‘प्रभूला भक्तजनांना कसकाय सोडवावे हे ठारूक आहे,’ 2 Peter 2:9. प्रत्येक प्रलोभनातून आणि प्रत्येक परीक्षेतून तो त्यांना अधिक दृढ विश्वासासह आणि अधिक समृद्ध अनुभवानिशी बाहेर काढील.”

“लाजरसकडे येण्यास विलंब करून, ज्यांनी त्याला स्वीकारले नव्हते त्यांच्याविषयी ख्रिस्ताचा दयेचा एक हेतू होता. तो थांबला, जेणेकरून लाजरसाला मृतांतून उठवून तो आपल्या हट्टी, अविश्वासी लोकांना तो खरोखरच ‘पुनरुत्थान आणि जीवन’ आहे याचा आणखी एक पुरावा देऊ शकेल. तो आपल्या लोकांबाबतची सर्व आशा, इस्राएलच्या घराण्यातील त्या गरीब, भरकटलेल्या मेंढ्यांबाबतची आशा, सोडून देण्यास तयार नव्हता. त्यांच्या पश्चात्तापहीनतेमुळे त्याचे हृदय तुटत होते. आपल्या दयेने त्याने त्यांना आणखी एक पुरावा देण्याचा उद्देश ठेवला की तोच पुनर्स्थापक आहे, तोच एकमेव आहे जो जीवन व अमरत्व प्रकाशात आणू शकतो. हा असा पुरावा असणार होता की याजक त्याचा विपर्यास करू शकणार नव्हते. बेथानियाला जाण्यास त्याच्या विलंबाचे हेच कारण होते. हे सर्वोच्च चमत्कार, म्हणजे लाजरसाला उठविणे, त्याच्या कार्यावर आणि त्याच्या देवत्वाच्या दाव्यावर देवाची मोहोर उमटविणारे ठरणार होते.” द डिझायर ऑफ एजेस, ५२८, ५२९.

विजयप्रवेशाची सुरुवात ख्रिस्ताने आरूढ होण्यासाठी एका गाढवीला सोडविण्यापासून झाली.

आणि ते यरुशलेमजवळ आले, आणि बेथफागे येथे, जैतूनाच्या डोंगराजवळ पोहोचले, तेव्हा येशूने दोन शिष्यांना पाठविले, आणि त्यांना म्हटले, तुमच्या समोर असलेल्या खेड्यात जा; आणि तत्काळ तुम्हाला बांधलेली एक गाढवी, आणि तिच्याबरोबर एक शिंगरू आढळेल; त्यांना सोडा, आणि माझ्याकडे आणा. आणि जर कोणी तुम्हांस काही म्हणाला, तर असे म्हणा, प्रभूला त्यांची गरज आहे; आणि तो तत्काळ त्यांना पाठवील. हे सर्व यासाठी झाले, की संदेष्ट्याद्वारे सांगितलेले वचन पूर्ण व्हावे: सियोनकन्येला सांगा, पाहा, तुझा राजा तुझ्याकडे येत आहे, नम्र, आणि गाढवीवर बसलेला, आणि गाढवीच्या शिंगरावर. आणि शिष्य गेले, आणि येशूने त्यांना जशी आज्ञा केली होती तसेच केले. मत्तय 21:1-6.

मध्यरात्रीच्या हाकेचा संदेश पहिल्या निराशेच्या वेळी आलेल्या दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशाशी जोडला गेला. ख्रिस्ताच्या काळात ती निराशा लाजराच्या मृत्यूची होती, आणि मिलरवादींसाठी ती 1843 च्या अपयशी भाकिताची होती, जी 19 एप्रिल, 1844 रोजी आली. त्या दोन्ही निराशा 18 जुलै, 2020 चे प्रतिनिधित्व करतात.

लेवीय पुस्तक तेवीसमध्ये दर्शविलेल्या पॅटेकोस्टच्या काळात, लिटमस चाचणीचे प्रतिनिधित्व तुताऱ्यांच्या सण, ख्रिस्ताचे आरोहण, आणि प्रायश्चित्ताचा दिवस या त्रिस्तरीय मार्गचिन्हाद्वारे केले जाते. ही तीन पावले पायाभरणी आणि मंदिर यांच्या पहिल्या दोन चाचण्यांच्या संदर्भात लिटमस चाचणीचे प्रतिनिधित्व करतात. ही तीन पावले पॅटेकोस्टच्या रविवार कायद्याच्या पाच दिवस आधी येतात आणि ध्वजचिन्ह म्हणून एक लाख चव्वेचाळीस हजार यांना उंचावण्याचे प्रतिनिधित्व करतात. जर ते लिटमस चाचणी उत्तीर्ण झाले, तर ते उंचावले जातात; आणि जर ते तसे झाले नाहीत, तर त्यांना मिलरच्या स्वप्नातील खिडक्यांतून बाहेर उडवून दिले जाते.

मुद्रांकनाची तिसरी पायरी प्रायश्चित्ताचा दिवस आहे, आणि ती पापाच्या पुसून टाकण्याचे प्रतिनिधित्व करते. दुसरी पायरी म्हणजे मलाखीतील लेव्यांच्या अर्पणाचे उंचावणे, आणि पहिली पायरी म्हणजे तुताऱ्यांचा संदेश. इ.स. १८४४ पासून मानवजात सातव्या तुतारीच्या निनादाच्या इतिहासात जगत आहे. सातव्या तुतारीचा बाह्य संदेश इस्लामच्या तिसऱ्या हायाचा संदेश आहे, आणि सातव्या तुतारीचा अंतर्गत संदेश म्हणजे ख्रिस्ताचे कार्य—एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मानवतेबरोबर त्याच्या देवत्वाचे एकीकरण करणे.

आपण पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

“संदेष्ट्यांच्या लिखाणांत अशी दृश्ये चित्रित करण्यात आली आहेत की, जी वयपरत्वे अत्यंत प्राचीन असली, तरी नव्या प्रकटीकरणांच्या ताजेपणा व सामर्थ्याने ती आम्हाला प्रकट होतात. विश्वासाद्वारे आपण समजतो की, गतयुगांत देवाने आपल्या लोकांशी केलेल्या व्यवहारांचे हे अभिलेख जतन करून ठेवले गेले आहेत, यासाठी की वर्तमानकाळातील अनुभवांद्वारे देव आम्हाला जे धडे शिकवू इच्छितो ते आपण ओळखावेत.”

आपण, जसे आहोत, ख्रिस्ताच्या दुसऱ्या आगमनाच्या अगदी पूर्वीच्या काळाइतक्याच गंभीर आणि निर्णायक अशा काळात जगत असल्यामुळे, ख्रिस्ताच्या पहिल्या आगमनाच्या काळात जगणाऱ्या यहुदांनी जशा चुका केल्या, त्यांसारख्या चुका करण्याचे टाळण्यासाठी आपण विशेषतः सावध राहिले पाहिजे.

“ज्यू नेतृत्वाप्रमाणे, ज्यांनी हळूहळू उपासनेची एक औपचारिक व्यवस्था निर्माण केली, ज्यामध्ये गौण बाबींचे महत्त्व फारच फुगवून दाखविण्यात आले, त्याचप्रमाणे आज काही मनुष्य या पिढीस लागू पडणाऱ्या महत्त्वाच्या सत्यांकडून दृष्टी हरविण्याच्या धोक्यात आहेत, आणि नव्या, विचित्र, मोहक अशा गोष्टींचा शोध घेऊ पाहत आहेत.

“उच्च तत्त्वांचे जतन करण्याची आवश्यकता आहे. जे काल्पनिक कल्पनांचा शोध घेतात व त्यांचा पुरस्कार करतात, त्यांनी इतरांना शिकविण्याचा प्रयत्न करण्यापूर्वी सत्य काय आहे हे शिकवले गेले पाहिजे. मनुष्यनिर्मित सिद्धांत व तर्ककल्पना यांचा सत्य म्हणून शोध घेऊ नये.

“तत्त्वनिष्ठेप्रती पोलादासारखे खरे राहणारे पुष्कळ जण आहेत, आणि त्यांना साहाय्य व आशीर्वाद लाभेल; कारण ते मंडप व वेदी यांदरम्यान रडत म्हणत आहेत, ‘हे परमेश्वरा, तुझ्या लोकांवर दया कर, आणि तुझ्या वतनास निंदेस पात्र होऊ देऊ नको.’ तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाची पायाभूत तत्त्वे आपण स्पष्ट आणि ठळकपणे उभी राहू द्यावीत. आपल्या विश्वासाचे महान स्तंभ त्यांच्यावर ठेवला जाऊ शकणारा सर्व भार धारण करतील.”

“भ्रम, दिवास्वप्न आणि स्वप्नंजन यांच्या या युगात, आपल्याला ख्रिस्ताच्या शिकवणीची प्रथम तत्त्वे शिकण्याची गरज आहे. आपण प्रेरिताबरोबर असे म्हणण्यास समर्थ होण्यासाठी प्रयत्न करू या, ‘आम्ही तुमच्यापुढे आपल्या प्रभु येशू ख्रिस्ताचे सामर्थ्य आणि आगमन प्रकट केले, तेव्हा चातुर्याने रचलेल्या कपोलकल्पित कथांचे अनुसरण केले नाही.’ प्रभु आपल्याला उच्च आणि उदात्त तत्त्वांचे अनुसरण करण्यासाठी बोलावितो.”

“सत्य, वर्तमान सत्य, हे देवाच्या वचनाने जसे ते दर्शविले आहे तसेच सर्वस्वी आहे. प्रभु इच्छितो की त्याच्या लोकांनी सर्व अतिरेकांपासून, गूढवादाकडे झुकणाऱ्या प्रत्येक गोष्टीपासून स्वतःला दूर ठेवावे. जे कल्पनारम्य, काल्पनिक सिद्धांतांत गुंतण्याचा मोह बाळगतात, त्यांनी स्वर्गीय सत्याच्या खाणीत खोलवर खणावे, आणि ग्रहण करणाऱ्यास अनंत जीवन देणारा खजिना प्राप्त करून घ्यावा. वचनात अत्यंत मौल्यवान सत्ये आहेत. जी मनापासून अभ्यास करतात त्यांना ती सापडतील; कारण स्वर्गीय देवदूत त्या शोधाला दिशा देतील.”

“जे आता पृथ्वीवर जिवंत आहेत त्यांचा उल्लेख करून, पौलाने घोषित केले: ‘अशी वेळ येईल की ते खरे शिक्षण सहन करणार नाहीत; परंतु आपल्या स्वतःच्या वासनांनुसार, कानांना गुदगुल्या होतात म्हणून, ते स्वतःभोवती शिक्षकांची गर्दी करतील; आणि ते सत्यापासून आपले कान फिरवतील व दंतकथांकडे वळतील.’”

जेव्हा पौलाने त्या लोकांविषयी भविष्यवाणी केली, जे सुदृढ शिकवण सहन करणार नाहीत, त्या वेळी त्याने दिलेला हा आदेश किती महत्त्वपूर्ण, किती आत्म्याला स्पर्श करणारा आहे: ‘म्हणून देवासमोर आणि प्रभु येशू ख्रिस्तासमोर, जो आपल्या प्रकट होण्याच्या वेळी आणि आपल्या राज्यात जिवंत व मेलेल्यांचा न्याय करील, मी तुला आज्ञा देतो: वचनाचा प्रचार कर; समयी-असमयी तत्पर राहा; पूर्ण सहनशीलता आणि शिकवणीसह दोष दाखव, ताडन कर, आणि विनवणी कर.’

“जे देवाशी सहवास ठेवतात ते धार्मिकतेच्या सूर्याच्या प्रकाशात चालतात. देवासमोर आपला मार्ग भ्रष्ट करून ते आपल्या उद्धारकर्त्याचा अपमान करीत नाहीत. स्वर्गीय प्रकाश त्यांच्यावर चमकतो. या पृथ्वीच्या इतिहासाच्या

समाप्तीकडे ते जसे जसे जवळ येतात, तसे तसे ख्रिस्ताविषयीचे आणि त्याच्याशी संबंधित भविष्यवाण्यांविषयीचे त्यांचे ज्ञान फार वाढते. देवाच्या दृष्टीने ते अमूल्य आहेत; कारण ते त्याच्या पुत्राशी एकतेत आहेत. त्यांच्यासाठी देवाचे वचन अतुलनीय सौंदर्य व मनोहरतेने परिपूर्ण आहे. ते त्याचे महत्त्व पाहतात. सत्य त्यांच्यापुढे उलगडले जाते. अवताराच्या सिद्धान्तावर कोमल तेजाची प्रभा पसरलेली दिसते. पवित्र शास्त्र ही अशी किल्ली आहे की जी सर्व गूढे उघडते आणि सर्व कठीण प्रश्न सोडविते, हे ते पाहतात. ज्यांनी प्रकाश स्वीकारण्यास व प्रकाशात चालण्यास अनिच्छा दाखविली आहे, त्यांना भक्तीच्या गूढाचा अर्थ समजणार नाही; परंतु ज्यांनी क्रूस उचलून येशूच्या मागे जाण्यास विलंब केला नाही, ते देवाच्या प्रकाशात प्रकाश पाहतील.” The Southern Watchman, April 4, 1905.